

APÜ Uudiskiri 2011

“Teate, APPIKENE MIS MA AVASTASIN: PIIBEL ON LIHTSALT ELAV SÕNA, SEAL ON JUUU KÕIK MULLE/ TEILE /MEILE KIRJUTATUD....

....täiega lahe ja see on täiega tösi. Ma juba ärevusega ootan, millal Jumal inimeste silmad lahti teeb ja nad saavad osa ärkamisest... Oh, ma olen NIIL nõus teie kõigiga! aga kõige lähedam on see, et JUMAL EI MUUTU:) ja ta ootab, et edasi otsime ja tungime.”(väljavõtteid laagriinimeste sõnumitest internetis)

Armsad sõbrad,

Seekordne uudiskiri on **laagri-eri** ja soovin kogu südamest, et mul oleks ruumi jagada veidigi rohkem sellest kõigest mida koos kogesime!

Mu süda voolab üle, kui mõtlen tagasi laagrihooajale 2011!

Alustasime kartuses ja täiega oma nõrust kogedes.

2010 aasta novembris kirjutasin laagri meeskonnale, et leinaperioodi tõttu ei suuda ma laagritööd jätkata, et nüüd otsustavad nemad kas ja kuidas jätkata. Mu hirm, et laagritöö sellega lõpeb, osutus asjatuks - noored tulid kokku ja alustasid mitte plaanide vaid hoopis regulaarsete palvekoosolekute

korraldamisega. Usun et selles oli suvesündmuste võti, et just neil palveõhtutel valmistas Jumal noori, ilmutades oma tahet, juhtides neid laagrite teemade, vormi, sisuliste lahenduste ja kõige muuni. Need palveõhtud jätkuvad tänini.

Selle asemel, et teha väiksemaid ja vähem laagreid, lisandus sel määral uusi elemente, et tundus nagu oleks kogu töö plahvatanud. Tavalisele posterile ja flaiereklamidele lisati laagrite

oma kodulehekülge - www.pll.ee -, video ja raadioreklaamid, noored võtsid kavasid veel ühe laagri (16+), panid kokku muusikat, kirjutasid ja lavastasid näidendeid, loodi tervelt 7 uut, täiesti originaalset mängu ning 3 noort astusid usus välja, võttes kanda laagri peajuhi täisvastutuse.

Aprillikuus palusid noored, et annaksin neile teatepulga üle ka vaimuliku talituse kaudu.

“Mitte ... oskuslikult rakendatud juhtimistarkus, vaid.... Jumala kuulamine ja sõnakuulelikkus Püha Vaimu juhtimisele....”

Nii **õnnistasin** ühel seminaril **kõiki 10t juhtgrupi (LTG) vabatahtlikku**, kes koos kandsid kogu vastutust.

See oli imeline ja püha hetk, sest iga noort eraldi õnnistades tajusin, kuidas Jumal andis ja oli juba andnud neisse oma **eriannid** selle töö tegemiseks.

Ning kui laagrid algasid oli ilmne, et Jumal oli neid palveid kuulnud. Noored juhid liikusid ja tegutsesid võidmises mis üllatas neid endid ja ka mind.

Mitte niivõrd oskuslikult rakendatud juhtimistarkus, kuivõrd Jumala kuulamine ja sõnakuulelikkus Püha Vaimu juhtimisele igal sammul tõi laagritesse täiesti uue tasandi.

Mul enesel tuli samuti siseneda uude, tiimiliikme rolli, endise peajuhi asemel ja see ei olnud kerge. Noored, kes rõõmuga mind nüüd “tiimikaks” kutsusid, väitsid, et nüüd oli minuga palju lähedam koos olla, sest ma polnud enam poolt nii pinges kui varem :) Mu ametinimeks sai “**laagri vanaema**” ning lisaks laagrijuhtide ja tiimi toetamisele-nõustamisele, pidin valmis olema igat laadi “aukude” täitmiseks programmis, etteastetes või ka köögis.

Kõigele vaatamata oli mu esimene suur üllatus see, et “**võidimine oli edasi liikunud**”. Läbi aastate olin kogenud kuidas laagrite toimumise ajal oli vaimses sfääris otsekui “valmis pandud” terve varustus millele õigel ajal sain alati palves ligipääsu. Oli siis tegu kiirete uute ideede, halduslahenduste, piiblisõnumi avamise või muu tegevuse juhtimisega- ikka “anti” mulle parimad lahendused nii, et polnud hirm isegi valmistehtud programmi muuta kui vaja.

Sel aastal see liin ei toiminud nagu varem! Jah - kõik mida laagri vanaema rollis vajasin, anti täiega! Kuid juhtimises ja muus - ujusin kui vales vees ja see ajas väga segadusse. Ükskõik kuidas pingutasin, kui palju rakendasin aastate kogemust jm, minu lahendused ei olnud 100%. Samas võis tulla hommikupalvesse veel pooleldi magav laagrijuht, kuulata probleemi ning pakkuda hoobilt kirjakohta või lahenduse mis osutus parimaks! “Mis minuga lahti on?” olin hämmingus, kuni mõistsin - olin ju

juhtimise edasi andnud, õnnistanud noori ja võidmine selleks tööks oligi läinud nüüd nendele. Minul tuli õppida sisenema uutesse ülesannetesse.

NOORTELAAGER

Noortelaagris uurisime koos **Hoosea** raamatut. “**Kõik või mitte midagi**” - oli väljakutse, mille Jumal esitas prohveti kaudu oma rahvale - ja mille laagritiim andis edasi kogunenud noortele (vt. videolõiku <http://www.pll.ee/noorte>).

Alateemaks oli **seksuaalsus ja noortevahelised suhted**, noored said laagris hulgaliselt võimalusi küsida enese jaoks olulist ja leida Piibli tõdedele toetatud vastuseid. Laagri külaliste hulgas oli EEKBL president **Meego Rimmel**, kelle põhjalik ja väga avameelne ettekanne suhteteemadel oli kui tugeva ja kindla vundamendi rajamine noorte eludesse. On omaette ime, et teemade tasakaal säilis ja **Jumalale pühendumise teema, Jumala armastus ning ootus inimese suhtes** jäid kõlama üle kõige muu.

Laagritegevused varieerusid tavaspordist ekstreemsete väljakutseteni ööpimeduses ja tundmatuis kohtades, põnevust lisasid öine torm, hobused ja tõrvikud, grupidünaamika jpm. Noored said elava kogemuse mis võib juhtuda, kui planeerid oma elu alused valesti, kui annad järele kiusatusele, kuidas on siis võimalik tagasi pöörduda, kui oled enese arvates kaotanud kõik

Õhtustel ülistusosadustel kogesime **Jumala väelist ligiolu**, mis lihtsalt murdis noored põlvedele, meelt parandama, üksteise eest palvetama, rõõmust hõiskama. Tiimiliikmeid ei jätkunud kohe kõikide jaoks, kes ootasid eestpalvet ja nii hakkasid abisaanud noored ise palvetama oma sõprade eest, igatsedes et ka nemad saaksid kogeda sama õnnistust. Isegi see ei seganud, et teisel pool Viljandi järve peeti samal ajal suurt rokkontserti, mille heli ähvardas “tappa” meie laagri ülistuse. Meie suures telgis valitses Jumala ligiolu ning kogu muu müra lihtsalt hajus jättes ruumi vaid Temale.

Lapsevanemate tagasiside kinnitas, et koju läksid täiesti **muudetud noored**, kes olid jätkuvalt nii janused Jumala järele, et hakkasid Facebookis ise juba **järgmist kohtumist organiseerima**. See toimus täiesti üleplaaniisena augustis ning juba on toimunud ka **sügiskohtumine**.

LASTELAAGER

Psalm 105 ja ülistuse olemus ning eesmärk oli lastelaagri keskpunktis. Avastasime koos mida Piibel selgitab, proovisime mitmeid **erinevaid ülistamiseviise**. Alustasime ootusega kogeda kordaminekuid, kuid meid **üllatati** algusest peale kuhjuvate **raskustega**.

Tiim oli veidi väsinum ja ka killustatum, kuigi igati motiveeritud; ilmastikuolud panid proovile alates esimesest ööst; oli mitmeid keerulise käitumisega lapsi, konfliktid köögitoimkonnas, vargused, üks ohuolukord vees, probleemid muusikatehnikaga, bussitais ebakaineid naaberriigi külalisi paari päeva jooksul meiega samal territooriumil jne.

See kõik takistas ühtse vaimse atmosfääri teket, jätkuvalt tuli palves sõdida, vanaema rolli asemel pidin täitma kirikupolitsei oma, igasse tegevusse oli vaja lausa “läbi murda” ja lapsed reageerisid tundlikult kõikidele segajatele.

Kolmandal päeval oli tiim otseses mõttes **põlvili surutud** - nad olid nii väsinud lakkamatust võitlemisest, et ei jaksanud tegeleda enam ühegi lapsega ega järjekordse üritusega. Koos paluti Jumalalt jõuvarude ja armastuse uuendamist, saatsime sõnumeid lisapalvete ja abiliste saamiseks.

Jumal vastas ning juhtis meid samm-sammult lahendusteni siis aga **läbimurdeni**.

Viimaste päevade jooksul põlvitas 60st lapsest 50 vana kiriku altarivõre ääres, keeldudes lahkumast, sest tahtsid olla Jumala ligiolus. Lapsed parandsid meelt, palusid abi, valasid oma südame Jumala ette ning pea **igauks tegi mingi otsuse Jumala suunas** neil päevadel.

See oli hämmastav, andlikuks tegev ja imeline kogemus meile kõikidele. Ja kuidas nad siis ülistasid!

Mida öelda noorele poisile, kes suurest erutusest lihtsalt ei suuda paigal püsida, kes on nii täis ülistust et kogeb end plahvatavat; ta tahab hüüda kogu olemusega Jumala poole, aga tal lihtsalt ei ole nii kõva häält kui vaja oleks...? Või kas saab tagasi hoida tüdrukuid kelle süda voolab nii üle, et nad lihtsalt peavad tantsima läbi kiriku? Jeesuse sõnad: "Laske lapsed minu juurde tulla..." said täiesti uue mõõtme neil hetkedel.

PÜHENDUSLAAGER (16+)

Nälg Jumala järele ja Tema vastus sellele, kasvas iga laagriga. **Esimest korda** peetav, 16+ ja samas ka **uute tiimiliikmete ettevalmistuslaager**, kandis nime "**Jumala lugu**". See oli esimene laager PLL ajaloos kus me **Piiblit ei lugenud**, vaid selle suure loo **jutustamise** käigus avastasime hulga uusi küsimusi, mõistmise "auke" ja ka vastuseid. Uus PLL ajaloos, oli ka selles laagris rakendatud (subsidiarne) juhtimismudel, mis esialgu tiimi segadusse ajas, kuid noortele ja kogu laagri formaadiga väga sobis.

Kogu laagrit iseloomustas uskumatu **nälg Jumala Sõna järele**. Igal vabal hetkel võis kõikjal näha noori lihtsalt Piiblit uurimas, telefonis piibliteksti kerimas, omavahel vestlemas-et veel rohkem mõista ja vastu võtta. Teadlikult ei tehtud vahet laagriliste ja tiimi vahel, vaid kõik olid kui üks pere ja see rahustas nii mõnegi, kes tuli kartes teiste suhtumist; kõik võisid olla just nii kuidas vaja. Krabi talu Läänemaal, kus laager toimus rabas meid esimesest hetkest erilise Jumala ligiolu ja rahu atmosfääriga. Pole ka ime, on ju too paik omamoodi esimese ärkamise häll; siin on palvetatud põlvkondi.

..JUMAL JUHIB NEID SÜGAVAMALE, TUUES ÕIGEL HETKEL IMELISI LAHENDUSI.....

Ka selles laagris Jumal lihtsalt **valas** oma **armastust** noorte südameisse. Meie õhtud möödusid Tema ees, lauldes ja palvetades, üksteist teenides.

Seda üllatavam oli viimasel õhtul kogetud "**lahingukoolitus**" mis tabas kõiki ootamatult. Üksteise järel kogesid noored sundi eralduda teiste keskelt, kuid niipea kui nad üksi jäid, seoti nad suure hirmu ja kartuse rõhumisega, millest nad enam vabaneda ei suutnud. "Võta see mu pealt ära, ma ei jaksa enam!" hüüdis üks neist, kui oli suutnud end tuppä tagasi võidelda. Ja me õppisime palves võitlema - üheskoos. Esimesele ülestunnistusele järgnes nagu laviin - kõik kirjeldasid sama rünnakutaktikat, kuid selle paljastamisel kadus hirm. See, kes oli meie sees oli suurem kui kõik need seal väljas! Me seisime neile vastu ja nad pidid lahkuma. Rõõm ja vabadus mis siis täitis, suubus noorte tulistesse **palvetesse ärkamise pärast** meie maal.

LEEVI

NOORTELAAGRI JUHT:

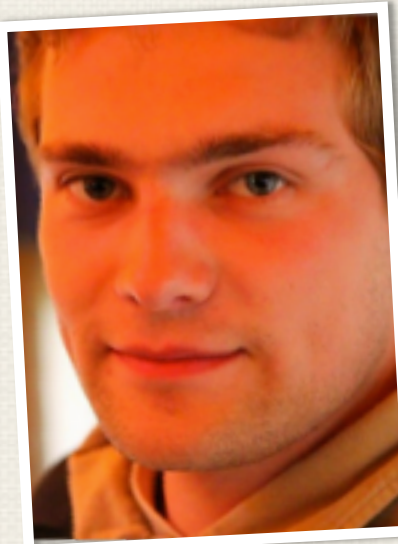
"Ma ei ole enne nii selget ja jätkuvat Jumala juhtimist kogenud kui laagripäevadel! Mõnel hetkel läks pinget küll väga suureks kuid siis anti eriline jõud edasilikumiseks. Olen vaimustuses meie tiimist - nad olid erakordselt motiveeritud, toetavad, tähelepanelikud, pühendunud, kuigi nende seas oli mitmeid uustulnukaid. Siiani saan neilt sõnumeid selles kohta kuidas läbitöötatud teemad ja piiblitekstid ikka veel nende elus avanevad, kuidas Jumal juhib neid sügavamale, tuues õigel hetkel imelisi lahendusi."

MARIA

LASTELAAGRI JUHT:

"See oli mu elu kõige raskem vaimulik võitlus, aga me võitsime!! Juba aprillis näitas Jumal mulle otseku "pilte" eelolevast laagrist, juhtides mida ja kuidas öelda, millist filmi kasutada, kuidas lastele ülistusest rääkida. Ma teadsin, et Tal on plaan, et Ta tahab ligi tulla, aga ma ei osanud aimata sellist võitlust!" Vanematelt: "Lapsed olid puudutatud, nad olid kogenud Jumalat väga lähedalt...silmnähtavalt täis Püha Vaimu... terve kodutee lauldi, kodus nõuti lugemiseks piiblit. Need laagrid on muutnud meie laste elusid!"

MATTIAS

PÜHENDUSLAAGRI JUHT:

"Oli üllatus et laager selliseks kujunes! Planeerisime küll teadlikult palju aega Jumalale, kuid keegi ei osanud oodata taolisi arenguid. Noorte nälg Jumala Sõna järele oli hämmastav-piiblitunnid lihtsalt ei tahtnud lõppeda! Parim kompliment mille sain, tuli noormehelt, kelle sõnul oli erakordne, et ei tehtud mingit vahet juhtide ja laagriliste vahel, et olime kõik samal tasandil. Kogesin, et mõnikord on päris meeldiv teistele öelda, mida tegema peab :) ning sain tugevalt julgustatud võtma juhirolli ka tulevikus."

Jumal on ligi tulnud... ja see on võrratu!

Laagrihooaeg lõppes septembris,

TIIMILAAGRIGA

...ja ka sinna kogunesid kõik tiimid veel suuremaks kasvanud igatsusega Jumala ja Tema ligiolu järele. Selles laagris me **ei vajanud programmi** ega päevakava. Meie aeg kulus ülistamisele, Piiblile, jagamisele, palvele, üksteise teenimisele - just nii kuidas Vaim meid juhtis ja see oli imeline. Veel praegu, nädalaid hiljem, on noored jätkuvalt "üle voolamas". **Facebookis** on loodud **vestlusgrupe** kus nad jagavad igapäevaselt oma teekonda Jumalaga, tsiteerivad Piibli kirjakohti ning seda mida Jumal neile on avanud, tunnistavad koolides ja tööl, julgustavad ja kinnitavad üksteist. Nad on hämmastuses armastusest mis neid täidab.

Mu süda voolab üle - kui mõtlen neile, kui olen nende keskel. Mu hing laulab isegi öötundidel. Mis see on? Ainuke vastus mida ma tean on: et Jumal on ligi tulnud ja see on võrratu. Me ei tea mida Jumal tahab teha edasi, kuid ma olen veendunud, et ta on valinud ja välja valamas oma armastust noorte keskel, sest nad on Teda puhta südame ja suure igatsusega otsinud. Ta on nad süüdanud, hakanud liikuma nende südames ning valmistab neid. "Tulge Jumala ligi, siis tuleb Tema teie ligi", ütleb Sõna. Ta on tulnud. Ja **me kutsume teid kiitma koos meiega!**

Mari Vahermägi

(APÜ tegevjuht)

www.avatudpiibel.ee

Täname igaüht teist, kes olete meid toetanud palveis ja muus! Jumal teab kui suur osa see kogetud õnnistusest on olnud. Meid varustati kõigega mida vajasime: kaitsega õnnetuste eest, toiduabi ja kokkadega ka siis kui midagi polnud; transpordiga kui APÜ auto katki läks, finantsidega millega toetada neid 20t, kel polnud võimalik laagritasu maksta. Jumal varustas!

Palun palvetage, et süüdatud tuli noortes ei kustuks, vaid kasvaks läbi talve; et meie peaaegu kõige sekulaarsemaks tunnistatud maa siin, võiks täidetud saada Jumala tundmisest ja aust!

